

Asia: VN/4099/2024

Lausuntopyyntö: Työryhmämietintö hallituksen esitykseksi hankintalain, erityisalojen hankintalain sekä rikosrekisterilain 6 b §: n muuttamiseksi

Lausunnonantajan lausunto

Esityksen yleiset tavoitteet ja päämäärät

Mitä mieltä olette esityksen yleisistä tavoitteista ja päämääristä? Saavutetaanko esityksellä hallitusohjelman yleiset tavoitteet säästöistä ja kilpailun lisäämisestä?

Esityksen yleiset tavoitteet säästöjen ja kilpailun lisäämisestä ovat lähtökohtaisesti kannatettavia. Myös markkinakartoituksen, hankinnan huolellisen valmistelun edistäminen ja tarjousten arviointikriteerien selkeyttäminen sekä kestävä kehitys ja vastuullisten hankintakäytäntöjen kehittäminen ovat hyviä asioita. Esitetyt muutokset johtavat kuitenkin osin hallitusohjelman tavoitteiden vastaisiin vaikutuksiin. Sidosyksikön vähimmäisomistusta koskeva vaatimus lisäisi toteutuessaan jätehuollon kustannuksia kohtuuttomasti. Se ei myöskään lisäisi jätehuollon markkinoita tai kilpailua, eikä edistäisi kestävä kehitystä.

Hankintojen valmistelu

Hankintojen valmistelua koskevilla ehdotuksilla pyritään lisäämään hankintojen huolellista valmistelua, markkinakartoituksen käyttöä, sekä kilpailua julkisissa hankinnoissa. Tavoitteena on saada lisää tarjontaa ja säästöjä. Työryhmän mietinnössä ehdotetussa ratkaisussa on samanaikaisesti pyritty varmistamaan, että se on käytännön hankintatoimen näkökulmasta tarkoituksenmukainen.

-

- **Kuinka hyvin hankintalain 65, 75, 124 ja 125 §:iä koskeva esitys edistää markkinakartoituksen käyttöä ja hankinnan huolellista valmistelua?**

-

- **Ovatko esitetyt keinot sopivia näiden tavoitteiden saavuttamiseksi?**

-

Sidosyksiköiden käytön rajoittaminen

Mitä mieltä olette esityksessä ehdotetusta sidosyksiköiden vähimmäisomistusta koskevasta vaatimuksesta? Onko se mielestänne tarkoituksenmukainen ja toteuttamiskelpoinen?

Kymenlaakson Jäte Oy näkee sidosyksiköiden vähimmäisomistusta koskevan vaatimuksen perusteettomana. Yhtiön näkemyksen mukaan se vaikeuttaa kuntien lakisääteisten jätehuoltotehtävien hoitamista. Lisäksi se tuo kunnille kohtuuttomasti lisätyötä ja kustannuksia sekä kohtelee eri kokoisia kuntia eriarvoisesti. Muutosesitys ei ole tarkoituksenmukainen eikä toteuttamiskelpoinen kuntien omistamilla jäteyhtiöillä.

Ehdotettu 10 prosentin vähimmäisomistusvaatimus ei ole toteuttavissa jäteyhtiöissä, sillä kuntien omistusosuudet yhtiössä määräytyvät kunnan asukasluvun perusteella toiminnan rahoituksen vuoksi. Jätelaki ei mahdollista toiminnan rahoittamista omistajien omistusosuuksien mukaan, vaan toiminnan rahoituksessa on noudatettava jätelain 79 §:ä, jonka mukaisesti rahoitus perustuu muun muassa kiinteistöllä asuvien henkilöiden lukumäärään tai kiinteistön käyttötarkoitukseen sekä jätteen lajiin, laatuun, määrään ja noutokertaan. Jos pienempien kuntien omistusosuutta kasvatetaan ehdotettuun 10 prosenttiin, niin niiden asukkailta kerätyt jätemaksut jakautuisivat edelleen asukasluvun mukaisesti eikä omistusosuuden mukaisesti. Tämän vuoksi vaikuttaa erittäin epätodennäköiseltä, että suuremmat omistajat vapaaehtoisesti vähentäisivät suhteellista omistusosuuttaan.

Ehdotettu 10 prosentin vähimmäisomistusvaatimus ei ole hankintatoimen näkökulmasta jätehuollossa tarkoituksenmukainen, sillä se ei lisää markkinoita, tarjontaa tai säästöjä. Asukkaiden jätehuollon tarve eli markkinat eivät kasva sidosyksikön omistusosuutta rajoittamalla. Jätehuolto on kunnan lakisääteinen tehtävä, jonka se on hoidettava joko omana työnään tai yhteisessä jäteyhtiössä joka tapauksessa. Kymenlaakson Jäte Oy kilpailuttaa jo nyt esimerkiksi kaikki kuljetuspalvelunsa.

Sidosyksikön omistusosuuden rajoittaminen 10 prosenttiin pilkkoo jätteiden keräys- ja käsittelypalveluita sekä ympäristönsuojelun kannalta välttämätöntä loppusijoitusta, pienempiin, kannattamattomiin alueisiin. Jätehuolto vaatii minimimäärän jätettä toimiakseen taloudellisesti kustannustehokkaasti. Mitä pienemmät jätehuollon markkina-alueet ovat, niin sitä tehottomampaa ja kalliimpaa se on, eikä säästöjä synny.

Yksittäisen kunnan alueella ei välttämättä muodostu riittävän suuria jätehuollon markkinoita. Kuntakohtaiset jätehuoltoratkaisut on korvattu ylikunnallisella yhteistyöllä jäteyhtiössä. Tämä mahdollistaa taloudellisesti yksittäistä kuntaa tehokkaammat ratkaisut ja varmistaa myös jätehuollon palveluiden saatavuuden.

Minkälaisia vaikutuksia esitetyllä sidosyksiköiden omistusosuuden vähimmäisvaatimuksella mielestänne on?

Muutosesitys pakottaisi purkamaan jo ennen sidosyksikkösääntelyä kehitetyt kunnallisen jätehuoltoyhteistyön ylikunnalliset rakenteet. Kymenlaakson Jäte Oy on perustettu vuonna 1997, eli omistajakuntien välinen jätehuollon yhteistyö on aloitettu jo 28 vuotta sitten, koska lainsäädännöstä seuraavat pakottavat vaatimukset jätteiden käsittelylle sekä ympäristön- ja terveydensuojelulle ovat edellyttäneet sellaisia investointeja, joihin yksittäisten kuntien resurssit eivät ole riittäneet. Jätehuollon ylikunnallisella yhteistyöllä on varmistettu, että lakisääteiset ympäristön- ja terveydensuojelun velvoitteet voidaan kunnissa jätehuollon osalta täyttää kustannustehokkaasti.

Muutosesitys estäisi kaupunkien ja läheisten pienten kuntien välisen yhteistyön jätehuollossa, koska yhteisen jäteyhtiön omistusosuuksia ei voitaisi perustaa asukaslukuihin, joka on luonnollinen muuttuja kuvaamaan erikokoisten kuntien jätelain mukaisia vastuita. Muutosesitys jättää huomioimatta maantieteelliset erityispiirteet Suomessa, jossa isompien kaupunkien ympärillä on pienempiä kuntia muodostaen luonnollisen ja tarkoituksenmukaisen jätehuollon markkina-alueen.

Tulee huomioida, että jätehuolto on kuntien lakisääteinen tehtävä ja niiden on täytettävä jätelaissa sekä ympäristönsuojelulainsäädännössä niille asetetut velvoitteet joka tapauksessa. Nämä jätehuollon velvoitteet ovat katsottu perustuslain 124 § mukaiseksi merkittäväksi julkisen vallan käytöksi ja julkiseksi hallintotehtäväksi. Yhtiötä ei voida muuttaa markkinaehtoiseksi. Jätelaissa on katsottu, että ainoastaan kunnan omistama sidosyksikkö voi hoitaa jätehuollon operatiivisia tehtäviä kunnan itsensä sijasta. Näin ollen asukkaiden jätehuollon järjestäminen jäisi kuntien vastuulle tai useamman uuden pienemmän jäteyhtiön hoidettavaksi, mikä lisäisi hallinnollista taakkaa ja kustannuksia kunnissa monin eri tavoin.

Jätehuollon kehittäminen kunnissa edellyttää myös merkittäviä resursseja ja osaamista. Vaikutukset kohdistuvat jätehuollon pilkkoutumisen ja yksikköhintojen nousun kautta kaikkiin jäteyhtiöiden omistajakuntiin, mutta erityisesti pieniin kuntiin. Koska jätehuollon kustannukset tulee jätelain mukaan kattaa suoraan asukkailta kerättävillä jätemaksuilla, niin muutosesityksen seurauksena asukkaiden jätemaksut tulisivat nousemaan merkittävästi. Asukkaiden jätemaksut nousivat erityisesti pienissä kunnissa, mikä aiheuttaisi epätasa-arvoa kuntalaisten välillä asuinpaikan suhteen. Myös Kilpailu- ja kuluttajavirasto (KKV) on arvioinut, että uudistusten seurauksena palveluiden tuottamiskustannukset nousisivat erityisesti pienissä ja keskisuurissa kunnissa.

On huomioitava, että jätehuolto on keskeinen osa kriittistä infrastruktuuria ja huoltovarmuutta. Pienillä kunnilla tulisi olemaan vaikeuksia selvittää pelkästään vaativista lakisääteisistä velvoitteista, mikä voisi johtaa paikallisiin jäteongelmiin ja ympäristöhaittoihin, puhumattakaan huoltovarmuuden turvaamisen haasteista.

Mikäli sidosyksikön vähimmäisomistusvaatimus toteutuisi, niin pitkään jatkunut jätehuollon jatkuva kehittäminen ja kierrätysasteen parantuminen myös pysähtyisi useiksi vuosiksi. Suomi on jo nyt EU:n rikkomusmenettelyssä kierrätysastetavoitteiden vuoksi. Erityisesti innovatiiviset, materiaalien

uudelleen käyttöä edistävät teknologiainvestoinnit, joissa on riskejä, jäisivät toteutumatta. Tällöin valtakunnallisten kierrätystavoitteiden saavuttaminen vaikeutuisi entisestään.

- **Jos sidosyksiköitä koskeva muutos toteutetaan esitetyllä tavalla, mitä toimenpiteitä ja niistä aiheutuvia kustannuksia muutos todennäköisesti aiheuttaisi edustamanne organisaation eri toimialojen kannalta ja yleisesti?**

Kymenlaakson Jäte Oy on kokonaan kuntien omistama jätehuolto-yhtiö, jolla on yhdeksän omistajakuntaa. Yhtiön omistajakunnista kolme, Kouvola, Kotka ja Hamina, täyttävät ehdotetun 10 prosentin vähimmäisomistusvaatimuksen. Loput kuusi omistajakuntaa, Iitti, Miehikkälä, Virolahti, Pyhtää, Lapinjärvi ja Mäntyharju, omistavat kukin alle 10 prosenttia. Yksikään omistajakunnista ei omista yli 50 prosenttia yhtiöstä. Yhtään ulkopuolista tahoa ei yhtiön omistusosuuksissa ole. Määräysvalta on täysin kunnilla.

Sidosyksiköitä koskeva muutosesitys aiheuttaisi merkittäviä toimenpiteitä jäteyhtiön omistajajärjestelyissä. Koska yhtiöllä on omistajina vain yhdeksän kuntaa, niin teoriassa olisi mahdollista, että omistajakuntien omistussuhteita muutettaisiin siten, että kaikki kunnat omistaisivat vähintään 10 %. Kuntien omistusosuudet perustuvat kuitenkin kunnan asukaslukumäärään jätelain 79 §:n periaatteiden mukaisesti. Myös yhtiön tulevan toiminnan rahoitus perustuu kuntalaisilta laskutettaviin jätehuoltomaksuihin, eli kunnan asukasmäärään pohjautuvaan rahoitukseen. Vaikuttaa erittäin epärealistiselta vaihtoehdolta, että suuremmat omistajat vapaaehtoisesti vähentäisivät suhteellista omistusosuuttaan. Näin ollen, mikäli sidosyksiköitä koskeva vähimmäisomistusvaatimus toteutetaan esitetyllä tavalla, niin käytännössä alle 10 % omistavat, kuusi kuntaa joutuisivat irtautumaan yhtiöstä.

Kuntia ei ole mahdollista pakottaa irtautumaan jäteyhtiöstä. Se edellyttää kuntien välistä sopimista. Yhtiö ei voi myöskään itse yksipuolisesti irtisanoa omistajiaan. Jäteyhtiön jakaminen olisi pitkä kuntapoliittinen prosessi. Mikäli kunnat eivät pysty siirtymäajan puitteissa sopimaan keskenään irtautumisen järjestämisestä, jäteyhtiön osakassopimus on purettava.

Kuntien irtaantumisesta sopiminen on käytännössä lähes mahdotonta, sillä yhtiön jätehuoltopalveluja on rakennettu ylikunnallisessa yhteistyössä 28 vuoden ajan. Kuntien omat, vanhat jätteen loppusijoitusalueet on suljettu, ja jätteen käsittely- ja loppusijoitustoiminnot on keskitetty ylikunnallisesti yhden kunnan alueelle. Yhtiöllä on rakennettua jätteen käsittely- ja loppusijoitusinfraa yli 30 hehtaaria yhdessä kunnassa. Viimeisen 10 vuoden aikana yhtiö on investoinut noin 28,5 miljoonaa euroa ylikunnallisesti jätehuollon kehittämiseen. Yhtiön tasearvo on 35,7 miljoonaa euroa.

Koska yhteisiä toimintoja on kehitetty pitkän ajan kuluessa ja eri kokoiset kunnat ovat liittyneet yhtiöön eri vuosina, niin olemassa olevan, rakennetun infran jakaminen, tulisi olemaan kallista, aikaa

vievää ja riitoja-aiheuttavaa, mikäli sen jakaminen ylipäättään edes on mahdollista. Mikäli omistajakunnat eivät saisi sovittua irtautumisesta, niin tällöin nykyinen jäteyhtiö lakkaisi olemasta.

Vaikka omistajakunnat saisivat sovittua pienten kuntien irtautumisesta yhtiöstä, niin jäljelle jäävä kolmen suurimman kunnan omistama yhtiö olisi pilkkoutunut pienemmäksi ja jätehuollon yksikkökustannukset nousisivat myös suurissa omistajakunnissa. Koska asukkaiden jätehuollon järjestämisen vastuu on kunnilla ja siitä aiheutuvat kustannukset tulee jätelain mukaisesti kattaa asukkaiden jätehuoltomaksuilla, niin muutosesityksen seurauksena asukkaiden jätemaksut nousisivat yhtiön kaikilla omistajakunnilla riippumatta siitä, että pilkkoutuuko jäteyhtiö vai lakkautetaanko se kokonaan.

Jäteyhtiön pilkkoutuminen tai lakkauttaminen aiheuttaa valtavan määrän hallinnollista työtä ja kustannuksia kunnille. Myös uuden jätteen käsittelyinfran ja mahdollisten loppusijoitusalueiden rakentaminen edellyttää kunnilta merkittäviä investointivaroja. On myös huomioitava, että uusien jätehuoltoalueiden vuoksi nykyiset jätelautakunnat on purettava ja perustettava uudelleen.

Mikäli nykyinen jäteyhtiö lakkaa olemasta tai pilkkoutuu, niin yhtiö joutuu purkamaan voimassa olevia sopimuksia ja sitoumuksia. Yhtiöllä on tällä hetkellä esimerkiksi voimassa kuljetusurakkasopimuksia, joiden arvo on yli 30 miljoonaa euroa. Yhtiön kuljetusurakoita toteuttaa parhaillaan 17 eri kuljetusyritystä. Urakkasopimuksista noin puolet, 15 miljoonan euron arvosta, ovat voimassa edelleen ehdotetun siirtymäajan päättymishetkellä, heinäkuussa 2028. Näin ollen muutosesitys vaikuttaisi lukuisiin kuljetusurakoitsijoihin siten, että jo sovitut kuljetusurakat purkaantuisivat. Koska valtakunnallisesti jouduttaisiin uudelleen järjestelemään merkittävä määrä jätekuljetuksia samaan aikaan, niin on riskinä, että tarjouspyyntöihin ei saada riittävästi tarjouksia ja hinnat kasvavat kohtuuttomasti.

Yhtiöllä on kuljetusurakoiden lisäksi myös lukuisia muita sopimuksia voimassa siirtymäajan päättymishetkellä. Nämä sopimukset liittyvät muun muassa palveluiden ostoon tai jätteiden käsittelyyn kuten jätteenpoltoon. Mikäli yhtiö purkaa esimerkiksi nykyisen jätteenpolton sopimuksen kesken sopimuskauden, niin yhtiölle tulee maksettavaksi useiden miljoonien sopimussakko.

- **Mitä toimenpiteitä organisaationne aikoo sidosyksikön omistajana tehdä vähimmäisomistusrajaa koskevan sääntelyn seurauksena (esimerkiksi jatkuuko toiminta markkinaehtoisena, puretaanko yhtiö, pilkotaanko yhtiö, ryhdytäänkö muihin toimenpiteisiin?)**

-

- **Minkälaisia taloudellisia tai muita hyötyjä muutoksesta todennäköisesti seuraisi?**

Muutoksesta ei seuraisi mitään taloudellisia tai muita hyötyjä kunnalliselle jätehuollolle. Jätehuolto on kunnan lakisääteinen tehtävä, jonka se on hoidettava joko omana työnään tai yhteisessä jäteyhtiössä joka tapauksessa. Muutosesitys ei vähennä asukkaiden jätteen määrää. Sen sijaan muutosesitys lisää jätteiden käsittely- ja kuljetuskustannuksia. Jätehuollon kustannustehokkuus syntyy suurista volyymeista. Mitä vähemmän jätettä kuljetetaan tai käsitellään kerralla, sitä taloudellisesti epätehokkaampaa toiminta on. Tämän vuoksi muutosesitys aiheuttaisi taloudellista haittaa ja tehottomuuden lisääntymistä jätehuollossa.

Omistajakunnat eivät rahoita yhtiön toimintaa, vaan voimassa olevan osakassopimuksen mukaisesti yhtiö rahoittaa toimintaansa pääasiassa asukailta kerättävillä jätehuoltomaksuilla, jotka hyväksyy jätelautakunta, sekä hyödynnettävien jätejakeiden myynnillä. Kunnan omaan talouteen muutoksella ei ole vaikutusta.

Muutoksen seurauksena nykyisten omistajakuntien olisi itse hoidettava jätehuolto tai olisi perustettava useampia jäteyhtiöitä tekemään sama määrä työtä kuin aiemmin on tehty nykyisessä jäteyhtiössä. Tämä tarkoittaa sitä, että saman työn tekemiseksi samalla alueella olisi palkattava useampia henkilöitä, mikä ei tuo taloudellista hyötyä, vaan sen sijaan lisää kustannuksia.

Ovatko esitetyt sidosyksiköitä koskevat siirtymäajat mielestänne riittävät? Kuinka paljon aikaa muutoksiin tarvitaan?

Esitetyt sidosyksiköitä koskevat siirtymäajat eivät ole riittäviä. Siirtymäaikaa koskeva kirjaus on kirjoitettu muotoon ”Hankintayksikön tulee irtisanoa tämän lain voimaan tullessa voimassa olevat 15 §:n perusteella tehdyt sopimukset päättymään siirtymäajan 30.6.2028 loppuun mennessä, mikäli sidosyksikön omistusosuutta koskeva 10 prosentin vähimmäisomistusosuusvaatimus ei täyty.” Jäteyhtiössä ei ole hankintalain 15 § perusteella tehtyjä hankintasopimuksia niiden omistajakuntien kanssa. Sen sijaan omistajakunnat ovat jäteyhtiön osakassopimuksen ja yhtiöjärjestyksen mukaan siirtäneet niille kuuluvat jätehuollon palvelutehtävät yhtiölle.

Ehdotettu siirtymäaika on kohtuuttoman lyhyt. Pelkästään jäteyhtiöstä irtaantuminen tai sen jakaminen on pitkäkestoinen poliittinen prosessi, minkä kesto ei voi arvioida. Jätehuollon infrastruktuurin jakaminen ja lunastaminen omistajien kesken on täysin epärealistista annetun siirtymäajan puitteissa, jos se edes ylipäättään on mahdollista.

Lisäksi tulee huomioida, että uusien jätehuoltopalveluiden kilpailuttamiseen ja järjestäminen vie aikaa. Esimerkiksi uusien jätehuoltoalueiden kuljetusurakat kilpailuttamiseen tulee varata 1-1,5 vuotta kuljetusyhtiöiden kalustehankintojen mahdollistamisen vuoksi. Lisäksi kuljetusurakoiden kilpailuttaminen vaatii paljon valmistelemaa työtä kuten asiakasrekistereiden ja -reittien laatimista sekä markkinavuoropuhelua.

Myös jätteenkäsittelyn toimintojen uudelleen järjestelyt voivat viedä aikaa vuosia. Nykyisille jäteyhtiölle jäävä "ylimääräinen käsittelykapasiteetti" tulee ajaa alas. Uusissa jäteyhtiöissä tai kunnissa tulee kartoittaa, että mitä käsittelytoimintoja voidaan tehdä esim. palveluostoilla. Lisäksi on todennäköistä, että uudet perustettavat jäteyhtiöt tai kunnat joutuisivat rakentamaan jätteenkäsittelyinfraa kuten jätteen varastointikenttiä ja -rakennuksia, mikä vie aikaa tarvittavien lupien, hankintojen ja rakennuttamisen vuoksi.

Tulee myös huomioida, että pelkästään riittävien resurssien ja osaamisen saaminen vie aikaa ennen uusien jätehuoltopalveluiden kehittämistä. Se voi olla jopa mahdotonta pienille kunnille. On myös huomioitava, että lyhyt siirtymäaika johtaa tilanteeseen, jossa jätehuollossa on samaan aikaan merkittävä määrä suuren volyymin tarjouspyyntöjä. Tämä johtanee saatavuusongelmiin ja kustannusten nousuun.

On täysin mahdotonta arvioida, että mikä on riittävä siirtymäaika. Sellaista ei ole. Nykyiseen jätehuollon toimintavalmiuteen ja kierrätysasteeseen pääseminen on vienyt Suomessa jäteyhtiöiltä aikaa noin 30 vuotta. Näin ollen mikäli kunnalliset jätehuoltoyhtiöt pilkottaisiin tai purettaisiin, niin jätehuollon uudelleen järjestäminen ja kierrätyksen nykytason saavuttamiseen tarvittava siirtymisaika lieneen vastaisi tätä.

- **Mitä siirtymäaikaa vaativia toimenpiteitä sidosyksiköitä koskeva kirjaus aiheuttaisi?**

Sidosyksiköitä koskeva kirjaus aiheuttaa muun muassa seuraavia siirtymäaikaa vaativia toimenpiteitä:

- Alle 10 % omistavien sidosyksiköiden irtaantuminen nykyisestä jäteyhtiöstä. Sidosyksiköiden irtaantuminen vaatii neuvotteluja ja on pitkäkestoinen poliittinen prosessi.
- Jäteyhtiön omistusten uudelleen järjestelyt kuten infrastruktuurin jakaminen ja lunastaminen.
- Nykyisen jäteyhtiön pilkkominen tai purkaminen.
- Nykyisen jäteyhtiön palvelusopimusten ja sitoumusten läpikäynti. Sopimusten sisältöjen muuttuessa olennaisesti sopimusten purkaminen ja uusien palveluiden julkinen kilpailuttaminen ml. markkinakartoitus.
- Mahdollisesti jäljelle jäävien jäteyhtiöiden muutosneuvottelut henkilöstöressurssien uudelleen kohdentamiseksi ja vähentämiseksi.
- Mahdollisesti jäljelle jäävän jäteyhtiön ylimääräisen jätteen käsittelykapasiteetin alasajo. Näitä ovat esimerkiksi käsittelylaitokset ja -altaat, varastointikentät ja -hallit sekä loppusijoitustoiminnot.
- Sidosyksikön palveluista irtautuminen edellyttää asukkaiden jätehuollon järjestämisen joko kunnissa tai uudelleen muodostettavissa kunnallisissa jäteyhtiöissä.

- Tarvittavan osaamisen ja henkilöstön hankkiminen sekä kouluttaminen kunnille tai uusille jäteyhtiöille.

- Kunnissa tai uusissa jäteyhtiöissä uusien palveluostojen suunnittelut ja kuvaaminen. Selvitys siitä, että mitä palveluita voidaan tuottaa itsenäisesti omien resurssien ja osaamisen puitteissa, ja mitä yhteistyössä muiden ulkopuolelle jäävien omistajien kanssa, tai hankkimalla palvelut julkisten kilpailutuksen kautta. - Mahdollisen jätteen käsittelyinfran kuten varastointikenttien rakentaminen sekä näihin liittyvät suunnittelu, lupahakemukset ja kilpailutukset.

- Jätehuoltoon liittyvän asiakaspalvelu – ja laskutustehtävien sekä neuvontatehtävien uudelleen organisointi sekä jäljelle jäävissä jäteyhtiöissä ja uusissa jäteyhtiöissä/kunnissa.

- Uusien jätehuollon palvelualueiden asiakasrekistereiden perustaminen.

- Nykyisen jätehuoltoviranomaistoiminnan purkaminen ja uudelleen järjestäytyminen sekä siihen liittyvien sopimusten tekeminen.

Mietinnön liitteinä olevissa eriävissä mielipiteissä on esitetty poikkeuksia sidosyksiköiden omistusosuusvaatimukseen. Tulisiko vaatimukseen säätää poikkeuksia? Minkälaiset poikkeukset olisivat tarkoituksenmukaisia?

Jätehuolto tulisi jättää omistusosuusvaatimuksen ulkopuolelle lausunnossa esitettyjen seikkojen ja perusteiden vuoksi. Sidosyksiköiden vähimmäisomistusosuusvaatimuksen tulee olla “yleisen edun huomioon ottava”, ja tämä yleinen etu ei, lausunnossa esitettyjen seikkojen ja perusteiden vuoksi, voi jätehuollossa missään tilanteessa täyttyä.

Turvallisuus ja huoltovarmuus

Vastaako esitys turvallisuutta ja huoltovarmuutta koskeviin tarpeisiin? Onko esitetty muutos riittävä keino varmistaa turvallisuuden toteutuminen hankinnan elinkaaren aikana ottaen huomioon EU-hankintadirektiivien reunaehdot, sekä muu turvallisuutta ja huoltovarmuutta koskeva sääntely?

Esitys ei vastaa jätehuollon osalta turvallisuutta ja huoltovarmuutta koskeviin tarpeisiin. Päinvastoin toteutuessaan esitettyssä muodossa muutokset heikentäisivät jätehuollon huoltovarmuutta erityisesti pienissä kunnissa.

Rikosrekisteriotteen pakollisuudesta luopuminen

Rikosrekisteriotteiden pakollisesta käytöstä luopumista koskevan ehdotuksen tavoitteena on sujuvoittaa hankintamenettelyjä ja vähentää hallinnollista taakkaa.

-

- Missä määrin muutos vaikuttaa hallinnolliseen taakkaan yhtäältä hankintayksiköiden ja toisaalta tarjoajien kannalta ja edistää näitä tavoitteita?

-

Hankintojen ilmoittaminen

Mitkä ovat näkemyksenne hankintojen ilmoittamista koskeviin muutoksiin? Lisäävätkö ehdotetut muutokset hankintojen avoimuutta tarkoituksenmukaisella tavalla?

-

Muut huomiot

-

Manskinen Kati
Kymenlaakson Jäte Oy - toimitusjohtaja